24.11.2025 r.

NFZ-BP.5202.53.2025
2025.553312.BAST

B. spółka komandytowa

Decyzja nr 24/2025/BP

Prezesa

Narodowego Funduszu Zdrowia

Na podstawie 109a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2025 r. poz. 1461), zwanej dalej „ustawą o świadczeniach", w zw. z art. 34 ust. 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2025 r. poz. 1480), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców", po rozpatrzeniu wniosku spółki B. spółka komandytowa z siedzibą w ……, zwanej dalej „Spółką" lub „Przedsiębiorcą", reprezentowaną przez radcę prawnego M. C. W., o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu,

uznaję za prawidłowe stanowisko Przedsiębiorcy, zgodnie z którym wynagrodzenie otrzymywane na podstawie umowy Spółki i uchwały wspólników przez komplementariusza z tytułu prowadzenia spraw Spółki nie stanowi dodatkowego tytułu do odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne, ponad składki przewidziane dla wspólników spółek komandytowych związane z samym tym statusem.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 9 listopada 2025 r. B. spółka komandytowa z siedzibą w ……., wpisana do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS: ……., zwróciła się do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia o interpretację indywidualną w zakresie podlegania komplementariusza S. M. obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu

wynagrodzenia otrzymywanego za reprezentowanie oraz prowadzenie spraw Spółki, przyznanego na mocy umowy Spółki i uchwały wspólników.

W opisie stanu faktycznego Przedsiębiorca wskazał, że Spółka posiada czterech wspólników - jednego komandytariusza i trzech komplementariuszy, a prowadzona przez Wnioskodawcę działalność gospodarcza polega na pośrednictwie w sprzedaży detalicznej niewyspecjalizowanej (PKD 47.91.Z), co stanowi przeważający przedmiot działalności gospodarczej Wnioskodawcy. Spółka jest podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych podlegającym w Polsce nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Spółka jest również zarejestrowana jako podatnik VAT czynny w Polsce.

Przedsiębiorca podkreśla, że komplementariusz S. M. nie prowadzi jednoosobowej działalności gospodarczej wpisanej do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG). Pan S. M. jest komplementariuszem spółki B. spółka komandytowa z siedzibą w ……, a także komandytariuszem w spółce M. spółka komandytowa z siedzibą w ……, zarejestrowanej w Krajowym Rejestrze Sądowym – Rejestrze Przedsiębiorców, prowadzonym przez Sąd Rejonowy …… Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS: …... Komplementariusz S. M., jako osoba fizyczna nie prowadząca działalność gospodarczej wpisanej do CEIDG, jest polskim rezydentem podatkowym i podlega w Polsce pod nieograniczony obowiązek podatkowy, posiada również miejsce zamieszkania w Polsce.

Wnioskodawca zaznacza, że reprezentowanie spółki komandytowej jest przejawem działania spółki w stosunkach zewnętrznych. Uprawnienie to przysługuje wyłącznie komplementariuszom, a jego zakres obejmuje wszelkie czynności prawne, sądowe i pozasądowe, jakie spotka może podejmować. Z kolei prowadzenie spraw spółki, w odróżnieniu od jej reprezentacji, polega podejmowaniu decyzji i czynności wewnątrz struktury spółki i jej przedsiębiorstwa (chociaż sfera prowadzenia spraw spółki i jej reprezentacji wzajemnie się przenikają).

Przedsiębiorca podkreśla, że przez prowadzenie spraw spółki komandytowej należy rozumieć wszystkie czynniki dotyczące czynności wewnątrz spółki, czyli przykładowo czuwanie nad wykonywaniem zawartych umów, przygotowanie ofert, a także podejmowanie decyzji we wszystkich innych istotnych dla spółki sprawach. Co do zasady prowadzenie spraw spółki jest prawem i obowiązkiem komplementariuszy. Komplementariusz decyduje i będzie decydować

o miejscu i czasie dokonania czynności, która wchodzi w zakres prowadzenia spraw Spółki (czyli Wnioskodawcy).

Wypłata wynagrodzenia należnego za reprezentowanie Spółki oraz prowadzenie spraw Spółki nie będzie miała żadnego związku z rezultatem działań Spółki. Jego wysokość nie została ukształtowana jako zależna od wysokości przychodów lub dochodów Spółki. Wynagrodzenie to nie będzie miało żadnego związku z udziałem w zysku spółki komandytowej. Wnioskodawca podaje, że S. M. jako komplementariusz, został zgłoszony zarówno do ubezpieczeń społecznych ZUS jak również do ubezpieczenia zdrowotnego do ZUS.

W świetle tak przedstawionego stanu faktycznego, Przedsiębiorca postawił następujące pytanie:

„Czy od wynagrodzenia za reprezentowanie Spółki i prowadzenie przez komplementariusza – S. M. – spraw Spółki B. spółka komandytowa z siedzibą w ……, przyznanego na podstawie uchwały Zebrania Wspólników spółki opisanej w stanie faktycznym niniejszego wniosku, należy odprowadzać składki na ubezpieczenie zdrowotne i czy Wnioskodawca będzie występować w tym zakresie w roli płatnika składek?"

W ocenie Przedsiębiorcy wynagrodzenie przyznawane na podstawie uchwały Zebrania Wspólników Spółki z tytułu reprezentowania Spółki oraz prowadzenia przez komplementariusza – S. M. – spraw Spółki B. spółka komandytowa z siedzibą w ….., nie stanowi tytułu do odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne i w konsekwencji Wnioskodawca nie będzie występował w tym zakresie w roli płatnika składek.

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, w związku z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej zważył, co następuje.

Stosownie do treści art. 82 ust. 1 ustawy o świadczeniach, w przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r.

- Prawo przedsiębiorców lub przepisów o ubezpieczeniach społecznych lub ubezpieczeniu społecznym rolników.

Zgodnie z art. 5 pkt 21 ustawy o świadczeniach, za osobę prowadzącą działalność pozarolniczą uważa się osobę, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2025 r. poz. 350), zwanej dalej: „ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych". Stosownie do treści art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej. Wobec powyższego, na zasadzie art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Powyższe implikuje okoliczność, że na gruncie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach, wspólnik spółki komandytowej jest uważany za osobę prowadzącą działalność pozarolniczą na potrzeby ustalenia podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

W konkluzji wobec faktu, że komplementariusz zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych uznawany jest za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność, objęty jest obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu działalności pozarolniczej, o którym mowa w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach. Otrzymywanie przez komplementariusza wynagrodzenia z tytułu wykonywania czynności nierozerwalnie związanych ze statusem wspólnika nie wpływa na przywołane reguły podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

W myśl definicji legalnej ustanowionej w art. 102 KSH, spółką komandytową jest spółka osobowa mająca na celu prowadzenie przedsiębiorstwa pod własną firmą, w której wobec wierzycieli za zobowiązania spółki co najmniej jeden wspólnik odpowiada bez ograniczenia (komplementariusz), a odpowiedzialność co najmniej jednego wspólnika (komandytariusza) jest ograniczona. Na zasadzie art. 103 § 1 KSH, w sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale do spółki komandytowej stosuje się odpowiednio przepisy o spółce jawnej, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Prowadzenie spraw spółki należy do stosunków wewnętrznych spółki i przejawia się w podejmowaniu wszystkich decyzji dotyczących funkcjonowania spółki, niezastrzeżonych do

kompetencji sądu. Zgodnie z przepisem art. 39 § 1 KSH w zw. z art. 103 KSH, co do zasady, każdy wspólnik spółki ma prawo i obowiązek prowadzenia spraw spółki, a prawo to jest prawem osobistym, członkowskim o charakterze obligacyjno-organizacyjnym, a w związku z tym nie może być przedmiotem rozporządzenia.

Zasadą wynikającą z art. 46 KSH jest okoliczność, że za prowadzenie spraw spółki, w zakresie o jakim mowa w art. 39 - 40 KSH wspólnik nie otrzymuje wynagrodzenia. Przytoczony przepis ma charakter dyspozytywny, a jego modyfikacja następuje w umowie spółki, statuującej stosunek korporacyjny (vide – art. 37 KSH). Wobec powyższego, komplementariusza prowadzącego sprawy spółki nie łączy ze spółką żaden stosunek cywilnoprawny skutkujący wzajemnością świadczonych usług, ale stosunek właścicielski, natomiast wypłacone wynagrodzenie jest pochodną tegoż stosunku i wykonywanych na jego podstawie czynności (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 11 września 2013 r. sygn. akt III SA/Gl 1407/13). Okoliczność, że komplementariusz pobiera wynagrodzenie za prowadzenie spraw spółki, w wysokości ustalonej uchwałą wspólników nie stanowi zatem dodatkowego, samodzielnego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o jakim mowa w art. 82 ustawy o świadczeniach.

Należy jednak zastrzec, że obowiązek wykonywania czynności związanych z prowadzeniem spraw spółki, dotyczący wspólnika spółki, może wynikać bezpośrednio z przepisów KSH, lecz pozycja wspólnika, może być także ukształtowana – stosownie do łączących się z tą funkcją kompetencji, uprawnień i obowiązków przewidzianych albo w umowie spółki, albo w umowie stron, zgodnie z zasadą swobody kontraktowania - na podstawie umowy zlecenia (za wynagrodzeniem lub bez wynagrodzenia – art. 45 KSH w zw. z art. 735 § 1 KC). Ocena, czy stosunek prawny łączący komplementariusza ze spółką ogranicza się wyłącznie do więzi ukształtowanej przez przepisy prawa handlowego, czy obok elementów wynikających z tych przepisów zawiera również cechy charakterystyczne dla innego stosunku prawnego, wynikać musi z analizy składanych przez strony oświadczeń woli i działań podejmowanych w ich wyniku. W związku z powyższym stanowisko Przedsiębiorcy zawarte we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, należało uznać za prawidłowe.

Pouczenie

Od niniejszego postanowienia stronie przysługuje:

1) na podstawie art. 34 ust. 5 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z późn.

zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, prawo wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, albo

2) na podstawie art. 127a k.p.a., w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., prawo zrzeczenia się prawa wniesienia do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Oświadczenie o zrzeczeniu należy złożyć do Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Z dniem doręczenia Prezesowi Narodowego Funduszu Zdrowia oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, albo

3) na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2024 r. poz. 935), zwane dalej „p.p.s.a”, prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, z pominięciem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Na podstawie art. 214 i 219 p.p.s.a. oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535), strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych. Na podstawie art. 243 p.p.s.a., strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.